

12

Bulletin

12 th regional
children's
Theatre festival:
dezfoul 2020

نشریه روزانه

دوازدهمین جشنواره منطقه ای
تئاتر کودک و نوجوان خوزستان دزفول

شماره اول

پایتخت مقاومت ایران دزفول

دزفول شهری در جنوب غربی ایران است، که با مساحت ۴۷۶۲ کیلومتر مربع، سی‌امین شهر پرجمعیت کشور محسوب می‌شود و در کنار رودخانه دز، در بخش‌های جلگه‌ای استان خوزستان واقع شده‌است. این شهر در ارتفاع ۱۴۳ متری از سطح دریا مستقر می‌باشد و از شهرهای شمالی خوزستان به شمار می‌آید.

دزفول در فاصله ۲۲۱ کیلومتری از تهران و ۱۵۵ کیلومتری از اهواز، همچنین در فاصله ۳۰۰ کیلومتری از دریا قرار دارد. این شهر از لحاظ وسعت دومین شهر بزرگ، استان خوزستان (پس از اهواز) می‌باشد که از سوی شمال با استان لرستان، از شرق با شهر مسجد سلیمان و نیز استان چهارمحال و بختیاری، از شمال غربی با اندیمشک از جنوب با شوشتر و از غرب با شوش همجوار می‌باشد. دزفول در دامنه‌های زاگرس میانی جای دارد و پیشینه تاریخی آن به زمان ساسانیان بازمی‌گردد و پیش از آن نیز بعنوان بخشی از سرزمین‌های امپراتوری‌های ایلام و هخامنشیان به شمار می‌رفته‌است فرهنگ مردم دزفول را می‌توان آمیزه‌ای از فرهنگ کهن خوزستان دانست. مناطق اطراف دزفول در حدود ۵ هزار سال -زیستگاه مردم این نواحی بوده است. دزفول دارای زمستان و پاییزی مدیترانه‌ای است و زیست‌بوم سرسبز آن از پایان زمستان تا ابتدای بهار بسیار دلپذیر است. این شهر با زیست‌بوم زیبای جلگه‌ای-کوهپایه‌ای و کوهستانی خود در سراسر سال و به ویژه در روزهای نوروز پذیرای شمار بسیاری از گردشگران است. گرم‌ترین و سردترین ماه‌های سال این شهر به ترتیب تیر و دی می‌باشد.

بررسی یک دوره آماری آب و هوایی نشان دهنده آن است که حداقل درجه حرارت دزفول ۱۹ درجه و حداکثر آن ۵۵ درجه سانتی‌گراد می‌باشد.

نام‌های قبلی این شهر بر از تاریخ کهن و سرافراز در دوران، بسیار دستخوش تغییر بوده که به ترتیب آوان، اندامش، اندمیشن، دژیل، دسبول، دسفل می‌باشد.

این شهر پراز نعمت: انواع مرکبات، گلوچه‌های دزفولی کارهای دستی، قلمنی، شیر خرمای ارده، محصولات لبنی و ... می‌باشد.

دزفول از شهرهای تأثیرگذار در وقوع انقلاب ۱۳۵۷ در ایران بوده‌است و در خلال جنگ ایران و عراق نیز به دفعات توسط موشک‌های ارتش عراق، مورد حمله قرار

گرفت که در آن دوران این شهر را شهر هزار موشک نامیدند مقاومت‌های مردم این شهر در طول جنگ موجب شد تا دزفول در این دوره به شهر استقامت و پایتخت

مقاومت ایران معروف گردد.

سخن سردبیر

محمد امین فتح اله گندمی سردبیر بولتن دوازدهمین جشنواره منطقه ای تئاتر کودک و نوجوان خوزستان دزفول

به نام مهرآفرین مهرگستر

با مدد یکتا آفریدگار بی همتا دوازدهمین جشنواره کودک و نوجوان امسال هم به یاری هنرمندان، برنامه ریزان و مسئولان اجرایی، آغاز شد.

این رویداد به همت جمع کثیری از جوانان تلاشگر تئاتر شهرستان دزفول که برای اولین سال سکان هدایت این رویداد مهم را با رهنمودها و پشتیبانی همه جانبه ی بزرگان و پیشکسوتان عزیز بدست گرفته اند، شکل گرفته و اجرایی شد.

باشد که به یاری دادار آفریدگار بتوانیم این جشنواره را آنگونه که شایسته است میزبانی نماییم و برای اهداف والای آن که همانا پرورش کودکانی است؛ که آینده سازان این مرز و بوم هستند گام برداریم.

خرسندیم از اینکه در این زمستان پرسوز و پر درد، میزبان شما عزیزان هستیم تا گرمابخش نگاه ما باشید به امید اینکه در این جشنواره فارغ از نتایج و آراء پایانی، بتوانیم هم اندیشی، هم دلی و رفاقت را در کنار رقابت به نمایش بگذاریم و نوری امیدبخش و راهنمایی مشفق برای پرورش کودکان و نوجوانان این سرزمین خورشیدی باشیم و با آموزه ها و قدرت پرورشی که هنر مقدس تئاتر دارد، از عهده ی ساختن، انسان برای آینده ایران عزیزمان برآییم.

سخن را با گفتار ارزشمند مارک تواین نویسنده ی بزرگ کودک و نوجوان به پایان می برم:

“بر این باورم که بزرگ ترین ابداعات قرن بیستم، تئاتر کودک بوده است. این نوع تئاتر قوی ترین معلم اخلاق و بهترین انگیزه به سوی بهزیستی است که نبوغ آدمی آن را آفریده است”

با آرزوی روزهایی روشن و آفتابی برای کودکان این سرزمین

آغاز به کار دوازدهمین جشنواره به منطقه ای تئاتر مهر خوزستان دزفول

همزمان با دهه ی فجر انقلاب اسلامی در ۱۴ بهمن، قطار جشنواره منطقه ای تئاتر کودک و نوجوان مهر دزفول به ایستگاه دوازدهم رسید.

در اولین قدم مسئولین و اعضای ستاد جشنواره به پاس رشادت ها و دلاوری های شهدای گرانقدر این خطه به گلزار شهداء دزفول رفته و با گل افشانی مزار شهداء نوجوان قرآنی و شهداء مدافع حرم ادای احترام کردند و پس از آن مراسم افتتاحیه دوازدهمین جشنواره منطقه ای تئاتر مهر دزفول در سالن شماره ۱ مجتمع فرهنگی سینمایی صورت پذیرفت.

آیین افتتاحیه جشنواره با شعار "قصه، بازی، نمایش" شروع شد و در این مراسم بسیاری از مسئولان شهری هنرمندان تئاتر و همچنین کودکان و نوجوانان و خانواده های دزفولی حضور داشتند. این مراسم با سخنرانی دبیر اجرایی جشنواره محمد حسین دهقان برنجی آغاز شد و پس از آن اجراهای شاد و متنوع از کودکان هنرمند و جمعی از هنرمندان تئاتر دزفول انجام پذیرفت.

علی سلطانی

پیشگام تئاتر

● از سختی کار در گذشته برای ما توضیح دهید؟

خب خدا رو شکر اکنون در دزفول چندین سالن هست که جوانان میتوانند به راحتی تمرین کنند، هر چند مشکلاتی از قبیل: نور، صدا و تجهیزات دارد ولی ما در گذشته به دلیل همین مورد مشقات زیادی کشیدیم تا بتوانیم یک تئاتر در خور را به روی صحنه یا جشنواره ببریم.

● تولیدات نسل جوان را چگونه ارزیابی میکنید؟

در واقع در اکثر موارد نسل جوان از ما بهتر هستند، هم انرژی و پشتکار دارند و هم اینکه اگر ناملایماتی باشد سعی میکنن آن را برطرف کنند، و هم چنین در کلاسهای مختلف شرکت و کتاب های متنوع مطالعه میکنند که قطعاً از ما پیشی گرفته اند و امید دارم که آینده ی خوبی از نظر بازیگری و نویسندگی و کارگردانی پیش رو داریم.

● به نظر شما برگزاری جشنواره کودک و نوجوان در روند آموزش و پرورش کودکان چه تأثیری دارد؟

قطعاً تئاتر کودک و نوجوان نباید محدود به یک جشنواره باشد چون سهم بیشتری از بار آموزش از طریق دیداری منتقل و با توجه به اینکه ۷۰ درصد آموزش از این طریق است و ۱۴ یا ۱۵ درصد از طریق شنیداریست، قطعاً دیدن یک تئاتر میتواند نقش به سزایی در آموزش کودک و نوجوان داشته باشد.

● و سخن پایانی؟

من یک درخواست برادرانه دارم از جوانان و آن اینکه در کارها صادق باشیم و رضایت خودمان

مد نظرمان باشد، منتظر تحسین دیگران نباشیم و به اصل مطلب بپردازیم، کلامم را با یک بیت شعر تکمیل میکنم

که میگوید: ز دست غیر نالم، چرا که همچون حباب همیشه خانه خراب خویشتم، در واقع اگر ما خودمون رو بهتر

بتر بشناسیم و از اون حباب بیرون آییم، ارزش وجودی خودمون رو بهتر درک خواهیم کرد.

علیرضا خداداد

پیشکسوت تئاتر

● ارتباط نسل جوان با پیشکسوت ها را چگونه می بینید؟

در واقع ارتباط نیست تفاوت است، به قول شاعر: جوانانِ دانای دانش پذیر، سزد گر نشینند در جای پیر، عزیزانِ دانای دانش پذیری که از تجربه های پیشکسوتان استفاده میکنند، به ظن من معقول تر و دوست داشتنی تر هستند.

● از سختی کار در گذشته و نبود امکانات آن برای ما توضیح دهید؟

طبیعی که امکانات امروز با گذشته هیچ توفیری نداشته است و البته نداشتن امکانات بنابر کاری که گروه اجرایی میکنند متفاوت است، گاهی بعضی از گروه ها نیاز به نورهای تخصصی، صحنه ی تخصصی و یا حتی تماشاچی تخصصی دارند ولی جدیداً به ظن من امروزه تماشاچی ها تخصصی شده اند ولی از بُعد کیفیت سالنها، کیفیت صدا، کیفیت نور و تمام امکانات هیچ توفیری نداشته و فقط تماشاچی ها فهمیم تر شدند و هر چیزی را نمی پذیرند و این جای بسی مسرت و خوشحالی است.

● نسل جوان را چگونه ارزیابی میکنید؟

نسل جوان به نسبت قدیم متکی به دانش و مطالعه و استفاده از شیوه ها، روش ها و سبک های مختلف است، چنانچه جوانان ما بتوانند ادبیات کلاسیک را فرا بگیرند و بعد از آنکه آن را فرا گرفتند به سمت کارهای نوع سوم و جدید آوانگارد بروند خوشایند تر است تا اینکه بخواهند با بی اطلاعی از شیوه های جدید و قاطی کردن سبک ها و روش ها استفاده کنند خیلی برای من پسندیده نیست.

● به نظر شما برگزاری جشنواره کودک و نوجوان در روند آموزش و پرورش چه تأثیری دارد؟

جشنواره کودک همانطور که از اسمش مشخص است باید به بچه ها و حضور آنها و هم چنین اجرای ورکشاپ و کلاس های بیشتر اهمیت داده شود که این جشنواره ثمره ای داشته باشد .

دانیال سیاحی کارگردان شاپرک خانوم

• معضلات اساسی تئاتر شهرستان، به ویژه در مبحث کودک و نوجوان از دیدگاه شما چیست؟

یکی از بزرگترین معضلات تئاتر شهرستان ها، نداشتن دانشکده تئاتر در سطح استان خوزستان است و یک معضل بزرگتر امکاناتی است که شهرستانها از آنها محروم هستند و این را میشود در جشنواره ها فهمید و من شهرستان دزفول را که امسال دوازدهمین دوره برگزاری آن می باشد لایق این میدانم که شرایط خوبی برای هنرمندان این شهرستان فراهم کنند.

• آیا اجرای عمومی و یا جشنواره نقش کلیدی در سود دهی مالی تئاتر برای شما ایفا میکنند؟

در واقع ما نمایش شاپرک خانم را برای اجرای عموم کار کردیم و هیچ وقت هم سعی نکردم اجرای عموم را از جشنواره جدا کنم، هر چند واقعا جداست و دلیل آن هم این است که یک سری نمایش ها مخاطب خاص دارن، شاید عامه ی مردم به دلیل اینکه فرهنگ سازی درستی نشده با بعضی از کارها هنوز ارتباط خوبی برقرار نمی کنند و در خیلی از شهرستان ها وقتی صحبت از یک نمایش می شود انتظار آنها دیدن نمایش کمدی است و یا در کارهای کودک انتظار دارند که فقط بخندد و این بسیار آزار دهنده می باشد و البته نمایش شاپرک خانوم صرفا برای خندان نیست و یک سری مسائل آموزشی مانند ایثار و از خودگذشتگی در آن وجود دارد که به بچه ها انتقال داده می شود و این واقعا خوب است که بچه ها با دنیای جدیدی آشنا می شوند که انسانیت و مهربانی و امثال این را به آنها نشان می دهند.

• بنظر شما برگزاری جشنواره تئاتر کودک و نوجوان در روند آموزش کودکان چه تاثیری دارد؟

اگر ما قرار است از طریق تئاتر به بچه ها آموزش دهیم باید اندکی تخصصی تر کار تئاتر را دنبال کنیم. جشنواره ها مجالی هستند که ما بتوانیم کارهای گروه های مختلف را ببینیم ، کسانی که در طول یک سال در جشنواره ها مانند جشنواره مهر دزفول تولیداتی داشته اند فرصتی برایشان فراهم می شود که اطلاعاتی را که دارند با هم به اشتراک بگذارند و این باعث می شود که صد در صد در سال بعد می توانند کارهای بهتری را ارائه دهند و البته تاثیر زیادی بر روی آموزگاران نمایشی نیز دارد و از طرفی هم خرسندم که امسال در این جشنواره اجرای عموم با مدارس هماهنگ شده است و در واقع دانش آموزان حضور پیدا می کنند و نمایش را می بینند و این یعنی اینکه اهمیت زیادی به بچه ها و کودکان شهرستان داده شده است.

پریسا قنواتی بازیگر شاپرک خانوم

مهم ترین کمبودی که به عنوان یک بازیگر در زندگی حرفه ای احساس میکند؟

نبود امکانات مناسب در شهرستان، یعنی منابع قابل دسترسی مانند ورکشاپ ها و آموزش زنده که بزرگترین نیاز یک هنرمند میباشد متأسفانه در اختیار نیست.

به عنوان یک بازیگر استقلال مالی مناسبی دارید که بتوانید این رشته را به صورت تمام وقت دنبال کنید؟

خیر متأسفانه، من به عنوان بازیگر برای اینکه به تمرینات برسم تمام بعدازظهر های هفته درگیر هستم و از این طریق مجبورم شغلی داشته باشم که پاره وقت باشد، برای اینکه به تمریناتم ادامه دهم و استقلال مالی خوبی داشته باشم، کما اینکه ممکن است آن شغل را دوست نداشته باشم.

و سخن پایانی؟

بجای تعدد جشنواره ها و این همه جشنواره پراکنده که شاید خروجی خیلی استانداردی نداشته باشند اگر این هزینه ها صرف آموزش تئاتر و زیر ساخت ها بشود، بسیار مفید تر خواهد بود، چون سطح کیفی تئاتر بسیار مهم تر از کمیت می باشد.

نقد کار شاپرک خانوم

نمایش شاپرک خانوم کار گروه تئاتر رها در ماهشهر که کارگردان آن آقای دانیال سیاحی می باشد نمایشی است که متن آن بر اساس نمایشی با همین نام از مرحوم بیژن مفید نوشته شده است و در بروشور نمایش برای نویسندگان به عنوان گروه تئاتر رها ذکر کرده اند. صحنه آرای نمایش متنوع و دلنواز اما شلوغ است. تماشاگر قرار است روی سن با شهر مقوایی و زیرزمین سیاه و تاریک رو به رو شود که البته تا پایان نمایش، جغرافیایی کار مخدوش و نا روشن باقی می ماند.

شاپرک زیبا در دام عنکبوت بدجنس گرفتار می آید و برای رهایی خود قول می دهد که موجودات دیگر یعنی کرم شب تاب شهر فرنگی که آفتاب دروغین به ساکنان شهر نشان می دهد و ملخ نجار (که رابطه ملخ نجار تا پایان کار برای مخاطبان گنگ باقی می ماند) و پشه ی شعبده باز، خانم سوسکه و بچه هایش و زنبور عسل را فریب دهد و به دام عنکبوت رهنمون سازد، اما با شنیدن وضعیت هر یک توان این کار را در خود نمی یابد و عاقبت خود به سوی عنکبوت باز می گردد و عنکبوت هم "تزکیه" شده و در جدال با وجدان خود به این نتیجه می رسد که راه خروج را به شاپرک نشان بدهد. در انتهای نمایش نقطه قوت نمایش داشتن قصه ای سالم و روایتی روشن برای کودک است، هر چند چفت و بست علیّ معلولی طرح این قصه بی ایراد نیست.

بجز بازی قابل قبول عنکبوت و ملخ نجار، که گاه رگه آیی از درک موقعیت نقش خود و تلاش برای ارائه ی یک فرم قاعده مند و حرکت به سوی کشف های شخصی امکانات بدنی و بیانی خود داشتند، سایر بازی ها، تخت، فاقد انعطاف و خلاقیت و گاه آنقدر شلوغ و پر همه می بود که به جای پیشبرد خطّ روایت، به آسیبی جدی برای نمایش تبدیل می شد.

در مجموع این نمایش در خوش بینانه ترین نگاه، آنقدر طولانی و کشدار شد که ملالت و خستگی را برای تماشاگران حتی بزرگسال خود منتقل کرد به طوری که شاید بتوان گفت نقاط مثبت و زیبایی هایش به پس زمینه رانده شدند.

منتقد: عباس عبادی

شاپر کے خانوہ

فرید طاهری کارگردان آ آغاز دنیا

دوازدهمین جشنواره منطقه ای تئاتر
کودک و نوجوان مهر - دزفول
بهمن ماه ۱۳۸۹

● مهم ترین محدودیت تئاتر کودک و نوجوان چیست؟

اولین محدودیت نبودن متن های مناسب و در خور برای تئاتر کودک و نوجوان که بتواند تأثیری در تفکر آنها داشته باشد و از سطحی نگری پرهیز کند وجود ندارد. و دومین مورد کم فهم فرض کردن کودک است که به واسطه آن تئاترهای بسیار سطحی و بدون محتوا تولید میشود در صورتی که کودکان بسیار درک و فهم بالایی دارند و این یک محدودیت در تئاتر کشور در زمینه ی کودک و نوجوان می باشد.

● معضلات اساسی تئاتر شهرستان به ویژه در حوزه ی کودک و نوجوان چیست؟

یکی از معضلات اساسی در شهرستان عدم شناخت مردم از تئاتر کودک و نوجوان می باشد و این به خاطر نبود حمایت در این بخش هست، در کل با عرض پوزش به نظر من در منطقه ما تئاتر کودک و نوجوان را نمی شناسند، آن هم به خاطر فراوانی تئاتر گیشه ای با مضمون های سطحی و بدون محتوا می باشد.

● آیا اجرای عموم و حضور در جشنواره ها نقش کلیدی در حیطه ی مالی تئاتر را برای شما ایفا میکند؟

خیر متأسفانه، جشنواره ها به دلیل نبود شرایط مناسب اقتصادی که مقصر هم متصدیان جشنواره هستند نمی توانند درآمدی را برای ما در بر داشته باشند و با این همه هزینه دکور و رفت و آمد چیزی برای ما نمی ماند و سودی در بر نخواهد داشت و تنها برای ارزش معنوی آن است که در جشنواره شرکت میکنیم.

دوازدهمین جشنواره منطقه ای تئاتر
کودک و نوجوان مهر - دزفول
بهمن ماه ۱۳۹۹

ندا نوروزی بازیگر آ آغاز دنیا

● به عنوان یک بازیگر استقلال مالی مناسبی دارید که بتوانید این رشته را به صورت تمام وقت دنبال کنید؟
نه، اگر تا به الان هم فعالیت هنری داشته ایم فقط از روی علاقه هست و بس.

● به نظر شما برگزاری جشنواره کودک و نوجوان در روند آموزش کودکان چه تأثیری دارد؟
قطعاً تأثیر به سزایی دارد اما نباید این آموزش مختص یک ماه و یک سال باشد، در واقع کودکان یک لوح سفید هستند که خودمان می توانیم رنگ و لعابی به آنها بدهیم و روی آنها تأثیر مثبت بگذاریم، نه فقط از نظر مالی بلکه با عشق بتوانیم این موفقیت را در اختیار آن ها قرار دهیم.

نقد کار آ آغاز دنیا

کاری از فرید طاهری و سعید کوراروند -ایده

در جزیره ای، میانه ی دریایی موج موش کوری با خانواده اش لانه دارند (خانواده ای که البته ما آن را نمی بینیم) کرم برگی که نهایتاً به پروانه ای زیبا تبدیل می شود و عنکبوتی عاشق پیشه و تا حدودی بدجنس و گل سرخی که مغل نزاع پروانه و عنکبوت می شود. فرید طاهری سال هاست که تئاتر کودک کار می کند و در این عرصه نامی آشناست.

پس نمایشی که نام او به عنوان نویسنده، کارگردان و بازیگر خود دارد، توقع مخاطبان مانند من را از کار بالا می برد.

اولین و مهم ترین نکته ای که برای تماشاچی حل نشده باقی می ماند، ارتباط بین نام نمایش و محتوای آن است "آ" حرف اول "آغاز" است و این آغاز قرار است آغاز "دنیا" باشد، اما چگونه؟

موش کوری که می نویسد، عکس می گیرد و ثبت می کند و... فعال ماشیائی که قرار است حضور خداگونه خالق صفت را به رخ ما بکشد و در انتها به میانجی و محلی هیچ کاره تبدیل می شود.

قصه ی پرداخت نشده و خام بازی زیبای موش کور و عنکبوت را در سایه قرار می دهد. کارگردان محترم تمام تمهیدات را به کار گرفته تا با دادن میزان های متنوع و استفاده از ارتفاع، بر بار دراماتیک کار بیفزاید و در این زمینه تا حدودی توفیق یار اوست اما طراحی صحنه آن طور که باید، هوشمندانه نیست و همین عامل، خطوط نامرئی نظم کارگردان را کم رنگ کرده است. می توان از آقای طاهری پرسید که: وقتی می توان با یک پارچه سیاه (متناسب با لباس سیاه بازیگر) می توان عروسک گردان را روی سن آورد، چه

منطقی به سیاه کردن و گریم سنگین بازیگر حکم می دهد؟ یا وجود نردبانی طنابی که فقط یک بار خیلی کوتاه و غیر ضروری

عنکبوت از چهار پله اش بالا می رود و چیزی نمانده که ارکان دکور را به لرزه درآورده و ویران کند، چه ضرورتی دارد؟

یا آیا به جای شش صندلی چوبی شیک و مدرن، نمی شد از کنده درخت یا سازه دیگر که با طبیعت جزیره همخوان

باشد استفاده کرد؟ چرا قایق عنکبوت آوازه خوان دو چرخه است؟ اگر فضا فانتریک است چرا این فانتزی

سورئال در کل عناصر و نمایش جاری نیست؟ گمان بر این است که عناصر موجود در صحنه بعضاً پا

در هوا و بالاتکلیف به حال خود رها شده اند و کارگردان و طراح صحنه به خلاقیت هنری خود کمتر

فرصت خودنمایی دارد و از این گذر به تمامیت و یکدستی کار آسیب جدی وارد کرده است.

آغاز دنیا

محسن مستگین کارگردان همه باید نگهبانی بدیم

● مهم ترین محدودیت برای تولید تأثیر کودک و نوجوان چیست؟

به نظر بنده مهم ترین محدودیت عدم آموزش کودکان برای بازیگری است، یعنی یکی از مشکلاتی که بین ما وجود دارد اینه که اگر ما بتونیم کار کودک

را با خود کودک تولید کنیم بسیار تأثیر گذار و همزاد پنداری برای کودک و نوجوانه وجود می آورد. ولی متأسفانه این آموزش ها داده نمیشود و یا اینکه خیلی

غیر سطحی و یا غیر آکادمیک داده میشود که کودک و نوجوان رشد لازم را در مسیر درست پرورشی بازیگری تأثیر طی نمیکند و باعث میشه که

نتیجه ی مطلوبی هم نداشته باشد و به خاطر همین یکی از مشکلاتی که ما در بازیگری تئاتر داریم فقدان بازیگر کودک است و به نظرم یکی دلایل این

مسئله نبود بازیگر کودک یا عدم آموزش بازیگر کودک است.

● آیا اجرای عموم و حضور در جشنواره ها نقش کلیدی در حیطه ی مالی تئاتر برای شما ایفا میکند؟

من شخصاً بر این باورم که هر کاری که ساختار درستی داشته باشه و مسیر درستی طی کند مردم ما بسیار فهیم هستند و این را می فهمند

و اینکه خانواده های امروز نسبت به دیروز خیلی در جهت آموزش و پرورش فرزندان خود تلاش می کنند. به نظرم اگر قصه ی خوبی در دست.

ما باشد و یک استاندارد با شاخصه های درست داشته باشد میتونیم از نظر مالی هم در آمد زا باشد.

● به نظر شما تئاتر کودک و نوجوان در روند آموزش و پرورش کودکان چیست؟

به نظر من اگر بخواهیم این جشنواره ها هدفمند و تأثیرگذار باشد در بحث آموزش و پرورش کودکان باید این جشنواره ها بزرگ

شوند و از سالنها خارج شوند مردم را مجاب کنند که این همه هیجان را بپذیرند و حضور پیدا کنند.

مناظره سیاح طرفی بازیگر همه باید نکهبانی بدیم

مهمترین کمبودی که به عنوان یک بازیگر در زندگی حرفه ای احساس می کنید چیست؟
نبود فضای آموزشی درخور و شایسته، فقدان جشنواره های ملی و بین المللی مؤثر در استان خوزستان و عدم فراگیری اجرای نمایش های غیر کمدی.

به عنوان یک بازیگر استقلال مالی مناسبی دارید که بتوانید این رشته را به صورت تمام وقت دنبال کنید؟
خیر. در واقع به دلیل فقدان بستر لازم در تئاتر شهرستان ها بازیگران معمولاً امکان استقلال مالی و فعالیت تمام وقت در عرصه بازیگری را در اختیار ندارند.

مهمترین ضرورت برای یک بازیگر از نظر شما چیست؟

آموزش مداوم، فعالیت مستمر، مطالعه و دیدن نمایش و فیلم شاخص برای ارتقای سواد بصری.

مهمترین عامل فرساینده در طول تمرین برای شما کدام است؟

کمبود مکان مناسب برای تمرین و گاه اجرا، نقص تجهیزات استاندارد مانند سیستم نورپردازی، پخش صدا، سرمایشی و گرمایشی، در برخی مواقع نیز میتوان گفت انتخاب عوامل و کستینگ نامناسب هم از جمله عوامل فرساینده برای یک بازیگر و گروه نمایشی اوست.

به نظر شما برگزاری جشنواره های کودک و نوجوان در روند آموزش و پرورش کودکان چه تاثیری دارد؟

معمولاً هنرهای نمایشی تأثیری غیرمستقیم بر آموزش و پرورش کودک و نوجوان دارد. طبیعتاً برگزاری جشنواره های تئاتر کودک و نوجوان در بهترین حالت باید به شکل غیرمستقیم در آموزش و پرورش کودک و نوجوان مؤثر باشد، چرا که نمایش خطابه نیست. نمایش توصیه و نصیحت نیست. اتفاقاً هنر

نمایش قدرت تأثیرگذاری اش را با پرهیز از خطابه و توصیه و نصیحت بدست می آورد بنابراین انتظار ما از برگزاری جشنواره هایی از این دست نباید آموزش مستقیم باشد. رسالت هنر نمایش آموزش غیرمستقیم است.

و سخن پایانی؟

امیدوارم برگزاری این جشنواره در دزفول تداوم داشته باشد و سال به سال بر کیفیت جشنواره افزوده شود.

نقد کار همه باید نگهبانی بدیم

کاری از محسن مستکین

چند جانور: یک قاطر (با پای شکسته)، یک گوسفند، یک قوچ کوهی، یک بچه پلنگ، یک سگ با وفا سوار بر تنه ی یک درخت کنار با سیلاب همسفر می شود و طی مسیری نسبتاً طولانی به خشکی می رسند و مهمان یک جوجه تیغی (تشی) می شوند پس از کشمکش های درونی خود و جنگیدن با شکارچی زنده گیر و دزدی که قصد گرفتن بچه پلنگ را دارد، در نهایت با کمک محیط بان مهربان نجات یافته و به سر و سامان می رسند. نمایش "همه باید نگه بانی بدیم" ظاهراً از ساختار اجرایی محکم و چفت و بست و ریتم و تمپوی مناسبی برخوردار است. اکثر بازی ها خوب و گاه خیلی خوب هستند. پرسوناژها پرداخت نسبتاً خوبی دارند نقاط ضعف اجرایی نمایش اندک هستند.

اما چند عامل ویرانگر به کلیت نمایش آسیب جدی وارد کرده اند.

نکته اول اینکه متن نمایش، کودکان را خیلی دست کم گرفته و نگران آن است که پیام را دریافت نکنند، پس بازیگران را موظف کرده است که خطابه وار به شعار دادن پردازند و تمامی مَعضل های زیست محیطی را به زور نصیحت خورد تماشاچی بدهد. نکته دوم: سوار کردن طنز بر متن نمایش است. البته طنز فی لفظه ایرادی ندارد و قطعاً ایجاد فضایی مفرح و دلنشین برای کودک و نوجوان می تواند نقطه قوت یک نمایش باشد البته به شرط اینکه کار را به ورطه ی لودگی نلغزانند و حاشیه ی طنز، متن درام را پر نکند. کارگردان نمایش از تکنیک سایه بازی استفاده به جا داشت اما ضعیف و گذرا.

در قصه هایی که فابل (fable) هستند به دلیل شکل سمبلیک کار و جایگزینی حیوان در قالب روابط انسانی، طبیعی است که حیوانات با هم حرف بزنند اما سخن گفتن انسان با حیوان و متقابلاً، نه در دنیای سمبل ها پذیرفتنی است نه در جهان فانتزی و نه در دنیای واقعی. موسیقی های نمایش خوب و بجا و محتوای خیلی خوب، برارزش های کار افزوده است.

طراحی سازه ای که نمایشگر ویرانگری انسان در طبیعت است، علی رغم ایراداتی که از منظر بصری داشت، از نقاط قوت این نمایش بود هر چند که دیوارهای سفید مفهومی بر نمادها نیفزود و کارکردی خلاقانه نداشت. بازی ها همگی از سطحی نسبتاً حرفه ای برخوردار بوده اند و هماهنگی و تناسب بازیگران از دیگر امتیازات این نمایش بود.

همه باید نگیانن بدیم

تالار ارشاد اسلامی	فرهنگسرای مدرس	مجتمع فرهنگی سینمایی
اجرای اول: ۱۳:۳۰ اجرای دوم: ۱۵:۳۰	اجرای اول: ۱۴:۳۰ اجرای دوم: ۱۶:۳۰	اجرای اول: ۱۵ اجرای دوم: ۱۷:۳۰
دوشنبه ۱۴ بهمن	آغاز دنیا ن: ک: فرید طاهری ک: سعید کوراوند خوزستان / ایذه	سالن شماره دو همه باید نگهبانی بدیم ن: نادر شریفی ن: ک: محسن مستکین خوزستان / دزفول
سه شنبه ۱۵ بهمن	الغ آوازه خوان ن: عباس دوست قرین ک: عبدالرضا صفامهر ک: ایزد ایروانی خوزستان / دزفول	پلاتو - ۳ اجرا مارمولک بد ادا ن: منوچهر اکبرلو ک: پگاه معصومی همدان / همدان
چهارشنبه ۱۶ بهمن	پینوکیو ن: ک: مهدی درویش خوزستان / امیدیه	سالن شماره دو خواب های رنگی ن: ک: ناصر محمودی چهارمحال و بختیاری / شهرکرد
پنج شنبه ۱۷ بهمن	مجتمع فرهنگی سینمایی دزفول / سالن شماره یک / ساعت ۱۴:۳۰ اختتامیه دوازدهمین جشنواره تئاتر کودک و نوجوان مهر خوزستان - دزفول	

صاحب امتیاز: ادارہ فرهنگ و ارشاد اسلامی دزفول
مدیر مسئول: نادر سعادت‌تی فرد
سر دبیر: محمد امین فتح‌الہ گندمی
ناظر کیفی و مشاور: عباس عبادی
طراح گرافیک و صفحہ آرائی: مژدہ قاید رمضان
ویراستار و تایپیست: مرجان شکیبایی راد
عکاس: مریم سعدالہ خوانی، امید شریفی
خبرنگاران: محمد یوسفعلی زارعی، علی صفارپور